

צ'ורג שרעבי והדק החינוך

חוק יש - מורים, בנינים וציוד אין - הישארו אלפי ילדים ללא חינוך? - מהן סיבות המחסור ומה נעשה לחיסולן?
מאת סופרנו שרם כהן

מור שהיו, מה היו? — 40 מבנינו בתי הספר שבעיר היו בתי דויד, והותאמו במדת האפשר ללימוד.

בית הספר, בנין ישן בן שלוש דיווחות (שש דירות) ניצב ברחוב הומה מתנועה. אוטובוסים כבדים ומכוניות משא עמוסים עוברים ברעש ובחריקת בלמים את עורק התנועה.

ליד שער הבית כבר מצטופפים ילדי דים וילדות, משוחחים ומשחקים, רציבים, חוצים את הכביש במרוצה.

יש כבר משחק מיוחד: בו צריך לעבור בנריות בין המכוניות הנוסעות. זה מצריך ריזות, ויש בזה קצת סכנה...

משמרות מתחלפות

באחת 'אחה"צ' נשמע הצלצול הגואל, ונשמעים הקולות האופייניים לגמר הליו מודים ביום, אלא שפה הם נכסלים: הלימודים היום גם מתחילים עתה, למשימת השניה. בתי החרושת לחינוך עובדים בשתי משמרות.

דויד שרעבי נדחק ליד שכנתו לספסל הלימודים, ומתכוונן ליום לימודיו. הכתה היא חדר רגיל, 5 על 6 מטרים, עם הלון בצד ולוח שחור מול הילדים. בתוך חדר זה מצטופפים כששים ילד על ספסליהם שאינם מספיקים וסביבם ספריהם שאינם מספיקים (הספרים הם רכוש העירייה).

המורה (אשה בת פחות משלושים) נכנסת. השעור מתחיל.

כך מתחנכים אלפי ילדים

אלפי ילדים לומדים אחרי הצהריים, משום שגם אותם בתי מגורים ש"הות"

דויד שרעבי, ילד בן שש.

אביו סבל, יוצא לעבודתו מוקדם בבוקר; אמו נטלה סלה והלכה לשוק, כי יש תורים. ודויד שרעבי יוצא לרחוב לחפש את יתר בני השכונה, הפנויים כמוהו בשעות הבוקר, כדי לארגן משחק באחת החצרות.

דויד וחבריו משוטטים בסמטאות ומחפשים אוצרות. אולם בסמטאות ובחצרות אלה אין אוצרות גלויים לעין, ולכן הם מחפשים בכל פנה ומספחם כמו, בכל ארגו ופח אשפה, ומחטטים בין בלואים ושיירי מזון. ובזבזים ובזבזים בונים מורגנים מסעודתם על הזוהמה מרחפים סביב מפרי מנוחתם, וחונים על עיניהם ופיותיהם.

"מצאתי!" הילדים חוטפים את הארז: גרעיני משמש שמישהו פלט מפיו. הם כורעים על החול ומתחילים במשחקי שרק הם מבינים איתו.

"שיתוק ילדים? כן, כן, שמעתי. המורה אמר שזה דבר לא טוב ושאי סור ללכת לים ולהתרחץ שם. אבל מי הולך לשם? אין זמן".

דויד שרעבי לא כל היום ישחק בווהמה ויתרוצץ ברחוב בין גלגלי מכוניות. אחרי הצהריים ילמד, כאלפי ילדים אחרים. והוא גם מאושר, כעוד אלפי ילדים, שלא ילמדו בכלל, לא בבית קר ולא אחרי הצהריים, אלא יתרוצצו ברחובות כל היום כולו, מיפגע ציבורי היום וסכנה ציבורית מחר.

כי חוק חינוך החובה הוא "הלכה, ואין מורים כן".

בתי חרושת לחינוך

כשנה שעברה היה מספר הכתות הלומדות אחרי הצהריים בתל-אביב 233. כי לא היו חדרים ללימוד. וחדרי הליו

התלמיד דויד שרעבי — אחד האלפים הלומדים במשמרת השניה של בית הספר העממי שהפך בית-חרושת לחינוך. אלפים אחרים לא זכו גם לזה.

האם הולכת — אין לה פנאי להשיג על דויד בשעות הבוקר. עליה לקנות מצרכים ולעמוד בתור. הנער דויד מופקר לנפשו. מה יעשה עד המשמרת שליו

משחק במקום לימוד — עשה שהמשמרת הראשונה ממלאה את כיתתו, משחק דויד עם ילדי השכונה בכלוך החצרות. כשיגיע לבית הספר יהיה עייף.

